

HYVÄKSYTYT TEKSTIT

P8_TA(2018)0248

Tavoitteena kestävä ja kilpailukykyinen eurooppalainen vesiviljelyala

Euroopan parlamentin päätöslauselma 12. kesäkuuta 2018 aiheesta ”tavoitteena kestävä ja kilpailukykyinen eurooppalainen vesiviljelyala: nykytilanne ja tulevat haasteet” (2017/2118(INI))

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission tiedonannon ”Strategiset suuntaviivat EU:n vesiviljelyalan kestäväksi kehittämiseksi” (COM(2013)0229),
- ottaa huomioon tulokaslajien ja paikallisesti esiintymättömien lajien käytöstä vesiviljelyssä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 708/2007 muuttamisesta 9. maaliskuuta 2011 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 304/2011¹,
- ottaa huomioon tuotantoeläinten suojelusta 20. heinäkuuta 1998 annetun neuvoston direktiivin 98/58/EY²,
- ottaa huomioon neuvoston asetuksen (EY) N:o 834/2007 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä annetun asetuksen (EY) N:o 889/2008 muuttamisesta vesiviljelyeläinten ja merilevien luonnonmukaista tuotantoa koskevien yksityiskohtaisten sääntöjen vahvistamiseksi 5. elokuuta 2009 annetun komission asetuksen (EY) N:o 710/2009³,
- ottaa huomioon eläinten suojelusta kuljetuksen ja siihen liittyvien toimenpiteiden aikana sekä direktiivien 64/432/EY ja 93/119/EY ja asetuksen (EY) N:o 1255/97⁴ muuttamisesta 22. joulukuuta 2004 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1/2005,
- ottaa huomioon luonnonmukaisesta tuotannosta ja luonnonmukaisesti tuotettujen tuotteiden merkinnöistä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 834/2007 soveltamista

¹ EUVL L 88, 4.4.2011, s. 1.

² EYVL L 221, 8.8.1998, s. 23.

³ EUVL L 204, 6.8.2009, s. 15.

⁴ EUVL L 3, 5.1.2005, s. 1.

- koskevista yksityiskohtaisista säännöistä luonnonmukaisen tuotannon, merkintöjen ja valvonnan osalta 5. syyskuuta 2008 annetun asetuksen (EY) N:o 889/2008¹,
- ottaa huomioon luonnonmukaisesta tuotannosta ja luonnonmukaisesti tuotettujen tuotteiden merkinnöistä sekä asetuksen (ETY) N:o 2092/91 kumoamisesta 28. kesäkuuta 2007 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 834/2007²,
 - ottaa huomioon yhteisestä kalastuspolitiikasta, neuvoston asetusten (EY) N:o 1954/2003 ja (EY) N:o 1224/2009 muuttamisesta sekä neuvoston asetusten (EY) N:o 2371/2002 ja (EY) N:o 639/2004 ja neuvoston päätöksen 2004/585/EY kumoamisesta 11. joulukuuta 2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1380/2013³,
 - ottaa huomioon kalastus- ja vesiviljelytuotealan yhteisestä markkinajärjestelystä ja neuvoston asetusten (EY) N:o 1184/2006 ja (EY) N:o 1224/2009 muuttamisesta sekä neuvoston asetuksen (EY) N:o 104/2000 kumoamisesta 11. joulukuuta 2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1379/2013⁴,
 - ottaa huomioon Euroopan meri- ja kalatalousrahastosta ja neuvoston asetusten (EY) N:o 2328/2003, (EY) N:o 861/2006, (EY) N:o 1198/2006 ja (EY) N:o 791/2007 sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1255/2011 kumoamisesta 15. toukokuuta 2014 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 508/2014⁵,
 - ottaa huomioon kalatalousalan tietojen keruuta, hallintaa ja käyttöä koskevista unionin puitteista sekä yhteistä kalastuspolitiikkaa koskevien tieteellisten lausuntojen tukemisesta ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 199/2008 kumoamisesta 17. toukokuuta 2017 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2017/1004⁶,
 - ottaa huomioon merimetsokannan eurooppalaisen hallintasuunnitelman laatimisesta merimetsoista kalakannoille, kalataloudelle ja vesiviljelylle aiheutuvien kasvavien vaikutusten vähentämiseksi 4. joulukuuta 2008 antamansa päätöslauselman⁷,
 - ottaa huomioon uudesta ponnesta yhteisön vesiviljelyalan kestäväää kehittämistä koskevalle strategialle 17. kesäkuuta 2010 antamansa päätöslauselman⁸,
 - ottaa huomioon EU:hun tuotavia kala- ja vesiviljelytuotteita koskevista tuontijärjestelyistä YKP:n tulevan uudistuksen kannalta 8. heinäkuuta 2010 antamansa päätöslauselman⁹,
 - ottaa huomioon Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o .../2011 antamiseksi tulokaslajien ja paikallisesti esiintymättömien lajien käytöstä vesiviljelyssä

¹ EUVL L 250, 18.9.2008, s. 1.

² EUVL L 189, 20.7.2007, s. 1.

³ EUVL L 354, 28.12.2013, s. 22.

⁴ EUVL L 354, 28.12.2013, s. 1.

⁵ EUVL L 149, 20.5.2014, s. 1.

⁶ EUVL L 157, 20.6.2017, s. 1.

⁷ EUVL C 21 E, 28.1.2010, s. 11.

⁸ EUVL C 236 E, 12.8.2011, s. 132.

⁹ EUVL C 351 E, 2.12.2011, s. 119.

annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 708/2007 muuttamisesta ensimmäisessä käsittelyssä 23. marraskuuta 2010 vahvistetun kantansa¹ ,

- ottaa huomioon tutkimuksen ja innovoinnin hyödyntämättömistä mahdollisuuksista sinisessä taloudessa työpaikkojen ja kasvun luomiseksi 8. syyskuuta 2015 antamansa päätöslauselman² ,
 - ottaa huomioon kalastus- ja vesiviljelytuotteiden jäljitettävyydestä ravintola-alalla ja vähittäiskaupassa 12. toukokuuta 2016 antamansa päätöslauselman³ ,
 - ottaa huomioon komission yksiköiden valmisteluasiakirjan vesipuitedirektiivin ja meristrategiapuitedirektiivin soveltamisesta vesiviljelyn osalta (SWD(2016)0178),
 - ottaa huomioon komission asiakirjan vuodelta 2015 ”Overview Report: Implementation of the rules on finfish aquaculture” (SANTE-pääosasto 2015–7406 - MR),
 - ottaa huomioon aiheesta ”Eurooppalainen yhteinen terveys -toimintasuunnitelma mikrobilääkeresistenssin torjumiseksi” 29. kesäkuuta 2017 annetun komission tiedonannon (COM(2017)0339),
 - ottaa huomioon tieteellis-teknis-taloudellisen kalastuskomitean (STECF) taloudellisen raportin EU:n vesiviljelyalasta 2016,
 - ottaa huomioon Eurobarometri-tutkimuksen ”Consumer Habits Regarding Fishery and Aquaculture Products” (2017) ja kalastus- ja vesiviljelytuotteita koskevien eurooppalaisten markkinoiden seurantakeskuksen (EUMOFA) täydentävän analyysin,
 - ottaa huomioon tieteellisten neuvonantajien korkean tason työryhmän marraskuussa 2017 antaman tieteellisen lausunnon ”Food from the Oceans”,
 - ottaa huomioon vastuullista kalastusta koskevat FAO:n käytännesäännöt,
 - ottaa huomioon OIE:n vesieläinsäännöstön,
 - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) 42 artiklan ja 43 artiklan 2 kohdan,
 - ottaa huomioon aiheesta ”yhteenkuuluvuuden ja kehityksen edistäminen EU:n syrjäisimmillä alueilla: SEUT:n 349 artiklan täytäntöönpano” 6. heinäkuuta 2017 antamansa päätöslauselman⁴,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 52 artiklan,
 - ottaa huomioon kalatalousvaliokunnan mietinnön sekä ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan lausunnon (A8-0186/2018),
- A. ottaa huomioon, että vesiviljelyala, meren ja makean veden kalanviljely sekä nilviäisten, äyriäisten, merilevien ja piikkinahkaisten viljely mukaan luettuina, on innovatiivinen

¹ EUVL C 99 E, 3.4.2012, s. 177.

² EUVL C 316, 22.9.2017, s. 64.

³ EUVL C 76, 28.2.2018, s. 40.

⁴ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2017)0316.

talouden ala ja nopeimmin kasvava ruoantuotannon ala, joka voi käyttää huipputeknologiaa ja joka edellyttää laajoja investointeja rakenteisiin ja tutkimukseen ja pitkän aikavälin toiminnallista ja taloudellista suunnittelua;

- B. ottaa huomioon, että vesiviljely- ja äyriäisala on tärkeässä ja merkittävässä asemassa niissä taloutta, työllisyyttä, sosiaalialaa ja ympäristöä koskevissa kysymyksissä, jotka liittyvät elämänlaadun parantamiseen unionin rannikko- ja sisämaa-alueilla ja syrjäisimmillä alueilla sekä unionin kansalaisten ravitsemus- ja elintarviketurvan edistämiseen; ottaa huomioon, että vesiviljelytuotantoa haittaavia tekijöitä ovat muassa ympäristö- ja ilmastomuuttujat ja erityisesti tekijät, jotka liittyvät muiden eläinlajien harjoittamaan saalistukseen; ottaa huomioon, että kuten useat tutkimukset osoittavat, näillä saalistusilmiöillä on merkittävä vaikutus tuotantoon;
- C. ottaa huomioon, että komission tiedonannossa strategisista suuntaviivoista EU:n vesiviljelyalan kestäväksi kehittämiseksi korostetaan seuraavaa neljää painopistealaa, joita on käsiteltävä, jotta voidaan hyödyntää EU:n vesiviljelyalan potentiaalia: hallinnolliset menettelyt, koordinoitu aluesuunnittelu, kilpailukyky etenkin linkittämällä ala tieteeseen ja tasavertaiset toimintaedellytykset;
- D. ottaa huomioon, että tiedonannossa suositellaan, että jäsenvaltiot laatisivat vesiviljelyä koskevia monivuotisia kansallisia strategiasuunnitelmia, joissa analysoidaan avainpuutteet sekä ratkaistaan ongelmia, joissa vahvistetaan yhteiset tavoitteet ja mahdollisuuksien mukaan indikaattorit, joilla arvioidaan edistymistä näiden tavoitteiden saavuttamisessa;
- E. ottaa huomioon, että ekosysteemien ja paikallisten kantojen ylläpitämisen on oltava keskeinen ja ensisijainen tavoite ja että paikallisen kalastuksen ja maatalouden siirtyminen ja tuhoaminen on vältettävä;
- F. ottaa huomioon, että hyvistä aikomuksista ja ponnisteluista huolimatta EU:ssa vesiviljelyala polkee paikallaan, kun se muualla maailmassa kasvaa yhä nopeammin;
- G. ottaa huomioon, että vesiviljelytuotannon arvioidaan kattavan EU:ssa vain 10 prosenttia kalan kotimaisesta kysynnästä ja että puolet kalatuotteiden kysynnästä tulee kolmansien maiden tuonnista;
- H. ottaa huomioon, että vesiviljely olisi nähtävä maanviljelyn muotona ja sitä olisi käsiteltävä sellaisena, erityisesti lammikkokalastuksen tapauksessa;
- I. ottaa huomioon syrjäisimpien alueiden erityisen jälkeenjääneisyyden vesiviljelyn kehittämisessä;
- J. ottaa huomioon, että asiaa käsittelevän tieteellisten neuvonantajien korkean tason työryhmän äskettäinen lausunto, jonka se antoi komission jäsen Vellan sille esittämään kysymykseen ”Miten valtamerestä voidaan saada enemmän ruokaa ja biomassaa tavalla, joka ei riistä tulevilta sukupolvilta niille kuuluvia etuja?”, sisältää seuraavat suositukset: sisällytetään vastuullisen viljelyn ruokaa valtamerestä -paradigma laajoihin EU:n kattavien ja maailmanlaajuisten järjestelmien toimintalinjoihin; sekä viedään meriviljelyn kehittäminen Euroopassa korkeammalle ja strategisemmalle tasolle kattavan ja yhteisen poliittisen kehyksen avulla, johon sisältyy ohjeiden antaminen meriviljelyä koskevien vaatimusten sisällyttämisestä merten aluesuunnittelusta vuonna 2014 annetun EU:n direktiivin täytäntöönpanoon ja teknisen yhteistyön laajentamisesta

EU:n ja eteläisten kumppanimaiden välisten kestävästä kalastuksesta koskevien kumppanuussopimusten mukaiseen meriviljelyyn;

- K. ottaa huomioon, että vesiviljelylaitoksen perustaminen tai laajentaminen EU:ssa edellyttää useiden lupien saamista ja että menettelyä näiden virallisten asiakirjojen saamiseksi ei ole yhdenmukaistettu EU:n laajuisesti ja että yleensä se on hidas, monimutkainen ja vailla oikeusvarmuutta ja taloudellista ennustettavuutta; katsoo, että tämä tilanne on vaarassa estää alan kehittymistä, saattaa vähentää halua yritysinvestointeihin ja aiheuttaa alalle liian korkeita kustannuksia sekä epäsuorasti edistää tuontia kolmansista maista;
- L. ottaa huomioon, että vesiviljelyalan monimutkaisimpia menettelyjä ovat ne, jotka liittyvät ympäristövaatimukseen (ympäristövaikutuksen arvio, ympäristövaikutuksen strateginen arvio ja valvontamenettelyt), mutta paradoksaalisesti näiden hallintomenettelyjen hitaus ja monimutkaisuus eivät aina takaa, että ympäristöä suojellaan, vaan päinvastoin toisinaan ne tosiasiallisesti vaikeuttavat sosioekonomisesti ja ympäristön kannalta kestävien ja laadukkaiden vesiviljelylaitosten perustamista; ottaa huomioon, että makean veden vesiviljelyn ja meren vesiviljelyn välillä on eroja; ottaa huomioon, että vesiviljelyn eri alasektoreilla kantojen säilyttäminen, ruokinta tai lisääntyminen edellyttävät täysin erilaisia käytäntöjä; ottaa huomioon, että EU:n vesiviljelyn säädöksiä, erityisesti kestäväyydelle asetettavia vaatimuksia, laadittaessa on otettava huomioon nämä erot;
- M. ottaa huomioon, että byrokratiasta johtuvat monimutkaisuudet ja viiveet, erityisesti ne, jotka liittyvät toimilupien myöntämiseen ja suunnitteluun, merkitsevät toimimattomuutta, joka väistämättä aiheuttaa taloudellisia ja työ- ja sosiaalikustannuksia potentiaalisille investoijille alueilla, joille vesiviljelylaitoksia on perustettu, sekä erityisiä vaikutuksia naisten ja nuorten työllisyyteen;
- N. toteaa, että asianmukaisessa aluesuunnittelussa on otettava huomioon eri käyttäjien erilaiset tarpeet sekä tarve suojella luontoa ja että kyseiset tarpeet on pyrittävä sovittamaan yhteen; ottaa huomioon, että soveltuvien kohteiden ja asianmukaisen aluesuunnittelun puuttumisella sekä ristiriidoilla muun taloudellisen toiminnan kanssa on tietyillä alueilla huomattavia vaikutuksia EU:n vesiviljelyalan kehitykseen, koska vesiviljelyalalla saattaa olla vähäisempi painoarvo muihin ”vaikutusvaltaisiin” toimialoihin verrattuna;
- O. ottaa huomioon, että aluesuunnittelu on yksi vesiviljelyalan pitkän aikavälin kehityksen edellytyksistä ja välttämätön väline vesiviljelylle sopivien sijaintipaikkojen varmistamiselle, ottaen huomioon kyseisten alueiden muut toiminnot;
- P. ottaa huomioon, että EU:n ympäristölainsäädäntö perustuu direktiiveihin (meristrategiapuitedirektiivi, lintu- ja luontotyypidirektiivit) ja että ympäristölainsäädännön saattaminen osaksi lainsäädäntöä ja sen soveltaminen tietynasteisen harkinnan mukaan on siten jätetty jäsenvaltioille ja paikallis- ja aluehallinnoille; toteaa näin ollen, että täytäntöönpano ei ole yhdenmukaista kaikkialla EU:ssa, mikä aiheuttaa yrityksille ja tiloille oikeudellista epävarmuutta, vähentää ennustettavuutta sijoittajien kannalta ja luo epätasapuoliset toimintaedellytykset;
- Q. ottaa huomioon, että tieteellisessä lausunnossa ”Food from the Oceans” todetaan, että ainoa nopea keino lisätä merkittävästi valtamerestä saatavan ruoan ja biomassan määrää

on kerätä organismeja ravintoketjun alhaisimmilta tasoilta, kuten mikroleviä ja simpukoita;

- R. ottaa huomioon, että eri kansalliset tai alueelliset vesiviljelyä koskevat oikeudelliset puitteet voivat johtaa siihen, että yrityksillä on erilaiset oikeudelliset vaatimukset, vaikka ne toimivat samalla merialueella, mikä puolestaan uhkaa vääristää kilpailua;
- S. toteaa, että vapaaehtoiseen sopimukseen ja muihin luonnonsuojelijoiden ja toimialan välisiin sopimuksiin perustuviin hyvän yhteistyön esimerkkeihin on syytä suhtautua myönteisesti; toteaa, että vaikka myönteisiä esimerkkejä vesiviljelyn vaikutuksesta veden asianmukaisen laadun ja vesiekosysteemipalvelujen ylläpitämiseen on pidettävä tervetulleina, on tärkeää myös tunnustaa, että vesiviljelyllä voi olla kielteinen vaikutus paikalliseen ympäristöön ja veden laatuun ja että kyseisiä vaikutuksia on pyrittävä vähentämään; kannustaakin lisäämään innovointia ja aloitteita, jotta alan kestävyys ja kannattavuus voitaisiin varmistaa pitkällä aikavälillä;
- T. ottaa huomioon, että simpukoiden ja makrolevien viljely edellyttävät tasapainoista ravinteiden määrää ympäristössä;
- U. ottaa huomioon edellä mainittujen perusteella, että tällainen makean veden kalatalous lasketaan myös luonnonsuojelupalveluksi sekä veden laadun ja määrän varmistuspalveluksi, ja odottaa suurempaa EU:n tasoista tunnustusta nykyiseen verrattuna;
- V. ottaa huomioon, että EU:n tuotteiden on oltava monien ympäristöä, eläinten terveyttä, eläinten hyvinvointia ja kuluttajien suojaa koskevien tiukkojen sääntöjen ja normien mukaisia, jotka kattavat tuotantotoiminnan, rehun, hyvinvoinnin, kuljetuksen, jalostuksen sekä työn sosiaaliset ehdot ja jotka vaikuttavat suoraan tuotantokustannuksiin; ottaa huomioon, että tämän tuloksena saadaan erittäin hyvälaatuisia ja ympäristöllisesti kestäviä tuotteita, jotka saattavat olla kalliimpia ja siten usein vähemmän kilpailukykyisiä kuin muualta tuodut tuotteet, jotka saapuvat EU:n markkinoille usein halpaan hintaan siksi, että niiden tuotantoon on sovellettu ympäristön, sosiaalisen ja työn suojelun kannalta kestävämpiä käytäntöjä ja heikkoja eläinten hyvinvointia ja terveyttä koskevia normeja;
- W. ottaa huomioon, että osalle vesiviljelyalan yrityksistä on ominaista voimakas riippuvuus energiavaroista, mikä lisää vesiviljelytuotannon kustannuksia;
- X. ottaa huomioon, että kalan kulutusta olisi lisättävä, sillä se on ruokaa, joka sisältää ihmisen terveyttä edistäviä proteiineja, rasvahappoja, vitamiineja, kivennäisaineita ja tärkeitä mikroravintoaineita, ja että EU:n kalojen ja äyriäisten erinomaisen laadun olisi merkittävä suurta kilpailuetua EU:n vesiviljelyalalle;
- Y. ottaa huomioon, että kalan maailmanlaajuinen kulutus kasvaa tasaisesti yhtä aikaa maailman väestökasvun kanssa;
- Z. ottaa lisäksi huomioon, että EU:n kauppaa-, sosiaali- ja ympäristöpolitiikat eivät aina ole johdonmukaisia: toteaa, että EU esimerkiksi myöntää yleisen tullietuusjärjestelmän (GSP ja GSP+) etuuksia heikossa asemassa oleville kehitysmaalle, jotka siten saavat mahdollisuuden vientiin EU:hun alemmilla tulleilla tai ilman tulleja, antaen siten niille elintärkeän pääsyn EU:n markkinoille ja edistäen niiden kasvua; toteaa, että samaan aikaan eräät näistä maista, esimerkiksi eräät Aasian maat, tuottavat vesiviljelytuotteita,

jotka eivät vastaan EU:n toimijoita sitovia ympäristöä, eläinten hyvinvointia ja terveyttä koskevia vaatimuksia sekä sosiaali- ja työnormeja ja jotka voivat eräissä tapauksissa olla ihmisoikeuksien vastaisia;

- AA. toteaa, että EU on myös vesiviljelyssä käytettävän rehun osalta riippuvainen kalastustuotteiden tuonnista kolmansista maista ja että kestävämpiä, vaihtoehtoisia rehuja ei ole tähän mennessä tutkittu ja tuettu riittävästi;
- AB. ottaa huomioon EU:n vesiviljelyä koskevan ulkoisen kaupan vajeen ja epäreilun kilpailun, jota esiintyy tuotujen kolmansien maiden vesiviljelytuotteiden ja EU:n tuotannon välillä ja joka heikentää elintarvikkeiden laatua ja vahingoittaa kuluttajien terveyttä;
- AC. ottaa huomioon, että kolmansissa maissa harjoitettava vesiviljely tarjoaa mahdollisuuksia EU:n investoinneille;
- AD. toteaa, että eurooppalaiset kuluttajat eivät voi havaita eurooppalaisten vesiviljelytuotteiden ja kolmansien maiden vesiviljelytuotteiden laatuun, ympäristöjalanjälkeen, sosiaaliseen käyttäytymiseen ja eläinten hyvinvoinnin kunnioittamiseen liittyviä eroja, kun kuluttajien saamat tiedot (esimerkiksi kyseisten tuotteiden alkuperämaasta, sulattamisesta tai lajien tunnistamisesta) ovat riittämättömiä tai epätarkkoja;
- AE. toteaa, että vesiympäristössä tuotetuista tuotteista kuluttajille annettavia tietoja koskeva EU:n lainsäädäntö on selkeä ja katsoo, että sen valvonta on jäsenvaltioiden viranomaisille kuuluva tehtävä; ottaa kuitenkin huomioon, että sen paremmin kalakauppiat kuin ravintolatkaan eivät yleensä pysty tarjoamaan tätä olennaista tietoa kuluttajille; katsoo, että tämä riittämätön täytäntöönpano heikentää EU:n vesiviljelyalan kilpailukykyä;
- AF. ottaa huomioon, että kestävä vesiviljely perustuu terveiden eläinten kasvattamiseen ja että siksi on olennaisen tärkeää kehittää erityisiä ja innovatiivisia eläinlääketieteellisiä välineitä, erityisesti rokotuksia ja antibiootteja, joita olisi käytettävä vastuullisesti ja rajoitetusti siten, että varmistetaan eläinten ja kuluttajien terveys ja hyvinvointi, turvalliset ja ravitsevat vesiviljelytuotteet sekä se, että ympäristölle ja luonnonvaraisille lajeille ei aiheudu haittaa; ottaa huomioon, että eläinten terveyttä koskevissa EU:n asetuksissa on otettava huomioon myös vesiviljelyn erityispiirteet ja kalalajien erityisominaisuudet, kun on kyse infektioiden ja tautien hoidosta, sekä vaikutus tuotteen laatuun;
- AG. ottaa huomion, että ”Eurooppalainen yhteinen terveys” -toimintasuunnitelmassa mikrobilääkeresistenssin torjumiseksi todetaan, että rokotteet ovat osoittautuneet kustannustehokkaiksi mikrobilääkeresistenssin torjunnassa¹ ja että tämä koskee myös vesiviljelyä;
- AH. ottaa huomioon, että eurooppalaisen yhteiskunnan ja kuluttajien käsitys vesiviljelystä vaihtelee jäsenvaltioittain, ja toteaa, että yleisesti ottaen sitä on selvästi varaa parantaa;
- AI. ottaa huomioon, että vaikka käsitystä vesiviljelystä voidaan aina parantaa paremmilla käytännöillä, huono käsitys siitä ei aina johdu todellisista (ympäristöön, laatuun tai

¹ Komissio, ”Eurooppalainen yhteinen terveys” – toimintasuunnitelma mikrobilääkeresistenssin torjumiseksi”, 29. kesäkuuta 2017, s. 10.

turvallisuusnäkökohtiin liittyvistä) ongelmista, vaan niissä on kyse kuluttajien ennakkokäsityksistä vesiviljelystä; ottaa huomioon, että tämä tilanne on paljolti seurausta uskomuksesta, että eräissä kolmansissa maissa (kehitysmaissa) koetut todelliset ongelmat ovat todellisuutta myös EU:ssa, mikä ei ole totta;

- AJ. ottaa huomioon, että laajalti vaihtelevat vesiviljelyyn liittyvät käytännöt johtavat merkittäviin eroihin muun muassa tuotteiden laadussa, ympäristövaikutuksessa ja hygieniaoaloissa, minkä vuoksi kuluttajat ovat usein epävarmoja tuotteesta;
- AK. ottaa huomioon, että vesiviljelyn huono maine vaikeuttaa myös viranomaishallinnointia (toimilupien myöntäminen, suunnittelu jne.) ja alan kaupanpitoedellytyksiä;
- AL. katsoo, että on tärkeää ottaa huomioon makeanveden vesiviljelyn ja sisämaan vesiviljelyn ja sen suljettujen vesialueiden, integroitujen multitroofisten vesiviljelyjärjestelmien ja vesikiertoon perustuvien vesiviljelyjärjestelmien tai kalankasvatuksen ja kasvien vesiviljelyn yhdistävien aquaponics-järjestelmien tarjoamat mahdollisuudet elintarviketurvan parantamiseen ja maaseutualueiden kehittämiseen;
- AM. ottaa huomioon, että äyriäiset ja nilviäiset sekä vesikasvit, kuten levä, ovat myös merkittävä resurssi vesiviljelylle;
- AN. ottaa huomioon, että tutkimuksella ja innovoinnilla on keskeinen asema kestävän vesiviljelyn mahdollisuuksien hyödyntämisessä; ottaa huomioon, että tuotantoa voidaan lisätä kestävästi innovointivetoisen laajentamisen, vesistöjen elvyttämisen ja puhdistuksen, uusiutuvien energiamuotojen käytön ja energia- ja resurssitehokkuuden avulla ja vähentää samalla ympäristövaikutuksia ja tarjota ympäristöpalveluja;
- AO. ottaa huomioon sellaisten tieteellisiä tietoja koskevien EU:n laajuisten vakioprotokollien huomattavan merkityksen, jotka mahdollistavat hoito- ja tuotantomenetelmien sekä niiden ympäristö- ja terveysvaikutusten valvonnan ja parantamisen;
- AP. katsoo, että kotoperäisten lajien vesiviljelyä olisi suosittava ympäristövaikutusten vähentämiseksi ja vesiviljelyn kestävyuden lisäämiseksi;
- AQ. ottaa huomioon vaikeudet luoton saannissa ja huomattavan pitkän aikavälin investoinnin ja ensimmäisen myynnin välillä (yleisesti kolme vuotta tai enemmän), mikä on vaarassa heikentää investoijien mielenkiintoa;
- AR. ottaa huomioon, että pankkien ja rahoituslaitosten tarjoaman ennakkorahoituksen ehdot ovat yhä tiukemmat;
- AS. ottaa huomioon, että menettelyt, jotka ovat useimmiten tuenhakijoille epäselviä, ja toimitettavien asiakirjojen moninaisuus rahoituksen saamiseksi Euroopan meri- ja kalatalousrahastolta (EMKR) voivat lannistaa hakijan; toteaa, että meneillään olevalla ohjelmakaudella (2014–2020) käytettävissä olevat varat, 1 280 miljoonaa euroa, eivät riitä Euroopan vesiviljelyalan kehittämiseen; ottaa myös huomioon, että jäsenvaltioissa varojen käyttöaste on erittäin alhainen;
- AT. ottaa huomioon, että kestävässä vesiviljelyssä on otettava huomioon mahdolliset haitalliset vaikutukset villien kalojen kantoihin ja veden laatuun, vaikka toisaalta kestävä vesiviljely tarvitsee myös terveitä kalakantoja ja erittäin hyvälaatuista vettä;

- AU. ottaa huomioon, että käytettävissä olevien tietojen mukaan merenelävien kulutuksen EU:ssa ja kalastussaaliiden koon välillä on kasvava ero, arviolta kahdeksan miljoonaa tonnia; ottaa huomioon, että kestävä vesiviljely voi yhdessä kestävä kalastuksen kanssa auttaa varmistamaan unionin kansalaisille pitkäaikaisen elintarvike- ja ravitsemusturvan, elintarvikkeiden saatavuus mukaan lukien, sekä kasvua ja työllisyyttä ja osaltaan auttaa vastaamaan vesieläimistä saatavien elintarvikkeiden kasvavaan kysyntään maailmassa, edellyttäen että vesiviljelytoiminnassa käytetään kestäviä ravinnonlähteitä ja ympäristön pilaantumista ehkäistään; ottaa huomioon, että se voi siten osaltaan auttaa poistamaan merenelävien kulutuksen ja tuotannon välisen eron EU:ssa;
- AV. ottaa huomioon, että vesiviljelyssä kilogramma vähäarvoista kalaa voidaan muuttaa kilogrammaksi arvokalaa (kuten villakuore piikkikampelaksi, jolloin arvo nousee 0,10 eurosta seitsemään euroon kilogrammalta);
- AW. ottaa huomioon, että nuoret ovat vähemmän kiinnostuneita työskentelemään vesiviljelyalalla ja kehittämään sitä heikon viestinnän ja taloudellisten näkymien ja pysyvyyden puutteen johdosta, minkä vuoksi ala ei ole nuoremmista sukupolvista niin houkutteleva;
- AX. ottaa huomioon, että yhteisön omistuksessa oleva ja hallinnoima kestävä vesiviljely voi hyödyttää sosioekonomisesti syrjäisiä rannikkoalueita ja vaikuttaa myönteisesti siniseen talouteen;
- AY. ottaa huomioon, että makean veden vesiviljelyn toiminta on kaksikymmentä prosenttia koko eurooppalaisesta sektorista, ja katsoo, että tämän pitäisi näkyä samassa suhteessa myös EU:n tuissa; katsoo, että makean veden vesiviljelyn erilaisen luonteen vuoksi erityissäännöissä on oltava erillinen luku EU:n yhteisen kalastuspolitiikan lainsäädännössä;
- AZ. ottaa huomioon, että tutkimus ja innovointi ovat keskeisiä tekijöitä vesiviljelyalan kestävyuden ja kilpailukyvyn lisäämisessä EU:n markkinoilla;
- BA. ottaa huomioon, että makean veden vesiviljelyn investoinnit voidaan tehdä myös jälkikäteisrahoituksilla, mikä vaatii enemmän ponnistuksia sijoittajilta ja aiheuttaa sen, että monissa tapauksissa kalanviljelijät eivät uskalla sitoutua tarvittaviin investointeihin; ottaa huomioon, että tuen intensiteetti on useimmissa tapauksissa alhainen;

EU:n vesiviljelyn potentiaalın käyttöönotto

1. panee merkille ne myönteiset vaikutukset, joita kestävällä vesiviljelyllä, meriveden ja makean veden vesiviljelysektorit mukaan luettuina, voi olla unionin työllisyyteen ja talouteen yleisesti siten, että se parantaa elämänlaatua rannikkoalueilla ja sisämaassa; korostaa, että vesiviljelyn kehittämistä, monipuolistamista ja innovointia on tehostettava edistämällä vedessä viljeltyjen kalojen, äyriäisten, nilviäisten, levän ja piikkinahkaisten tuotantoa ja parantamalla kyseisten tuotteiden kilpailukykyä (EU:n vesiviljelytuotanto on nostettava viiden vuoden kuluessa tasolle, joka vastaa maailman vesiviljelyn kasvuvauhtia, ja alaa on kannustettava lisäämään investointeja aiempaa energiatehokkaampaan ja taloudellisempaan kalustoon) ja lisäämällä niiden kulutusta ja osuutta EU:n kansalaisten elintarvike- ja ravitsemusturvassa; vaatii, että tämä on toteutettava niin, että samalla säilytetään meren ekosysteemien kunnollinen toiminta,

jotta tuottavan vesiviljelyn, kaupallisen kalastuksen ja muiden meriympäristön kestävien käyttötapojen harjoittaminen voi jatkua;

2. katsoo, että EU:n on lisättävä tuotantoaan vesiviljelyalalla erityisesti kalakantojen luonnolliseen ympäristöön kohdistuvan paineen vähentämiseksi; katsoo, että kalapohjainen rehu olisi hankittava kestävästä lähteistä, että sillä ei saisi vaarantaa yhteisen kalastuspolitiikan kestävästä enimmäistuotosta koskevia tavoitteita ja että ravinnekuormitusta olisi valvottava; pitää tärkeänä tutkimuksen, vesiviljelyelinkeinojen, rehuvalmistajien, ympäristöhallinnon ja ympäristöjärjestöjen yhteistyötä; katsoo, että EU:n vesiviljelyssä olisi otettava huomioon laatuun, kestävyys, elintarvikkeiden turvallisuuteen, ympäristöön ja eläinten ja ihmisten terveyteen liittyvät näkökohdat ja sen olisi toimittava siltä osin edelläkävijänä; panee tyytyväisenä merkille uudet maalla tapahtuvaa vesiviljelyä koskevat aloitteet erityisesti herkillä merillä ja EU:n suljetuilla vesialueilla ja uskoo, että tarvitaan parempia toimenpiteitä, joilla vesiviljelyalasta tehdään tehokkaampi, taloudellisesti kannattavampi, sosiaalisesti vastuullisempi ja ympäristöystävällisempi ala, joka pystyy paremmin vastaamaan kalan kysyntään Euroopassa ja vähentämään Euroopan tuontiriippuvuutta;
3. suhtautuu myönteisesti komission tiedonantoon strategisista suuntaviivoista EU:n vesiviljelyalan kestäväksi kehittämiseksi ja siihen, että tiedonannossa määritellään alat, joihin toimet on kohdistettava, jotta voidaan ottaa käyttöön EU:n vesiviljelyalan potentiaali niin, että se voi yhdessä kestävä kalastuksen kanssa auttaa saavuttamaan tavoitteen merenelävien kulutuksen ja tuotannon välisen eron poistamisesta EU:ssa ympäristöllisesti, sosiaalisesti ja taloudellisesti kestävällä tavalla;
4. korostaa, että makeanveden vesiviljelyä ei ole vielä tutkittu riittävästi mahdollisuutena parantaa elintarviketurvaa ja kehittää maaseutualueita;
5. korostaa, että kestävä kasvun on perustuttava seuraaviin: liiketoiminnan ja investointien ennustettavuus ja oikeusvarmuus, jotka voidaan saavuttaa tehokkaammilla hallinnollisilla puitteilla, hallinnon aiempaa suurempi avoimuus, selkeät ja yhdenmukaiset kriteerit toimilupien myöntämisessä kaikkialla EU:ssa, yhteiset tautienhallintamenettelyt ja mahdollisuus asianmukaiseen ja eläinten ja ihmisten terveydelle turvalliseen eläinlääketieteelliseen hoitoon, tehokas aluesuunnittelu, ohjeistuksen saatavuus, parhaiden käytäntöjen vaihto, vesiviljelyalan neuvoo-antavan toimikunnan tuki ja riittävä taloudellinen tuki; huomauttaa, että kaikki edellä mainitut tekijät voivat edistää kestävä kasvua;
6. pitää arvokkaina marraskuussa 2017 annetussa tieteellisessä lausunnossa ”Food from the Oceans” olevia päätelmiä ja suosituksia meri-, kalastus- ja vesiviljelypolitiikan kehittämisestä ja täytäntöönpanosta tulevina vuosina, jotta autetaan parantamaan valtameristä saatavan kestävä ravinnon laatua;
7. kehottaa komissiota tukemaan alaa sen pyrkimyksissä vähentää riippuvuuttaan luonnonvaraisten kalojen kannoista kalarehun tuottamiseksi, muun muassa lisäämällä merilevän ja muiden levien käyttöä;
8. kehottaa komissiota edistämään merilevää koskevan vesiviljelyalan kehitystä entisestään;
9. toteaa, että vesiviljelyllä on mahdollista edistää elintarvike- ja ravitsemusturvaa EU:n kansalaisille, että tarvitaan kestäviä ja terveellisiä ruokavaloita, että

elintarvikejärjestelmien on oltava ilmaston, eläinten hyvinvoinnin ja ympäristön kannalta älykkäitä ja kestäviä, resursseja kierrättäviä ja resurssitehokkaita ja että on edistettävä innovointia ja voimaannutettava yhteisöjä;

10. korostaa, että Euroopan vesiviljelyalan kehittämisen on oltava yhteys perustavaan ja ratkaisevan tärkeään tarpeeseen tuottaa elintarvikkeita omavaraisella, turvallisella, ravitsevalla ja kestäväällä tavalla ja että alalle on annettava keskeisempi asema EU:n globaalissa strategiassa;
11. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita investoimaan tutkimuksiin ja pilottihankkeisiin, joissa perehdytään innovatiivisiin, tulevaisuuteen suuntautuviin ja ympäristön kannalta vastuullisiin vesiviljelykäytäntöihin, kuten integroituihin multitroofisiin vesiviljelyjärjestelmiin (IMTA), kalankasvatuksen ja kasvien vesiviljelyn yhdistävään aquaponics-järjestelmään sekä vesikiertoon perustuviin vesiviljelyjärjestelmiin (RAS), jotka vähentävät vesiviljelylaitoksista asukkaille, luonnonvaraisille eläimille ja veden laadulle aiheutuvia vaikutuksia ja edistävät näin ekosysteemilähtöistä lähestymistapaa;
12. kehottaa komissiota analysoimaan perusteellisesti tieteellisten neuvonantajien korkean tason työryhmän suositukset ja varmistamaan, että kuhunkin niistä liittyy asianmukaisia seurantatoimia;
13. korostaa, että kaikessa kestävässä vesiviljelyn edistämiseen tähtäävässä eurooppalaisessa politiikassa on otettava huomioon eri vesiviljelytyyppien erityispiirteet sekä erilaiset tarpeet ja haasteet, ja on kehitettävä räätälöityjä toimenpiteitä, joissa otetaan huomioon myös maantieteelliset erot ja ilmastonmuutoksen mahdolliset vaikutukset; kehottaa siksi Euroopan komissiota määrittämään vuoden 2020 jälkeisessä yhteisessä kalastuspolitiikassa kunkin alasektorin ominaispiirteiden mukaan räätälöityjä sääntöjä;
14. korostaa makeanveden vesiviljelyn mahdollisuuksia sekä sisämaan vesiviljelyn ja sen suljettujen vesialueiden, integroitujen multitroofisten vesiviljelyjärjestelmien ja vesikiertoon perustuvien vesiviljelyjärjestelmien tai kalankasvatuksen ja kasvien vesiviljelyn yhdistävien aquaponics-järjestelmien tarjoamia mahdollisuuksia kaupunkialueilla; korostaa, että makeanveden vesiviljelyä ei ole vielä tutkittu riittävästi mahdollisuutena parantaa elintarvikevaruutta ja kehittää maaseutualueita mutta katsoo, että sillä on suuri merkitys sosiaaliselta kannalta, sillä se synnyttää työpaikkoja köyhimmälle maaseudulle, sekä ympäristön kannalta, sillä siinä pidetään yllä arvokkaita kosteikkoja ja tarjotaan runsaasti ekosysteemipalveluja, joiden arvo ylittää huomattavasti niiden taloudellisen arvon;
15. korostaa, että on tärkeää käynnistää koordinoitavat toimet, tutkimusryhmät ja EU:n toimet, joiden pyrkimyksenä on määrittää tapaukset, joissa simpukoiden tuotanto vaarantuu merkittävästi kultaotsa-ahvenen (*Sparus aurata*) harjoittaman saalistuksen johdosta, ja etsiä kestäviä ja ympäristöystävällisiä ratkaisuja;
16. toteaa vesiviljelyn potentiaalın ja kalatuotteiden täydentävän jalostuksen ja viennin merkityksen kotimaisena teollisuuden alana, josta on hyötyä työllisyydelle ja taloudelle, etenkin maaseutu-, rannikko- ja saariyhteisöille;
17. painottaa sen tärkeyttä, että vesipuidedirektiivillä ja meristrategiadirektiivillä turvataan nilviäisten suojelu tuotantoalueilla, kuten aikaisemmin on säädetty simpukoista annetussa sittemmin kumotussa direktiivissä;

18. painottaa, että ympäristössä, jossa makroleviä ja simpukoita tuotetaan, ympäristön hyvän tilan saavuttamiseksi päästettävien ravinteiden määrän vähentämisessä on otettava huomioon kasvatettujen tai viljeltyjen organismien luonnollinen kyky vähentää niitä;

Hallinnollisten menettelyjen yksinkertaistaminen

19. korostaa paikallis- ja alueviranomaisten keskeistä roolia vesiviljelyn kehittämisessä Euroopassa, mukaan lukien jäsenvaltioiden laatimien monivuotisten strategiasuunnitelmien toteuttamisessa;
20. korostaa, että vesiviljelyalan kestävä kasvun on perustuttava liiketoiminnan investointien ennakoitavuuteen ja oikeusvarmuuteen, joka voidaan saada aikaan seuraavilla toimilla:
- a) hallinnollisten menettelyjen yksinkertaistaminen ja nopeuttaminen ja byrokratian vähentäminen EU:n, kansallisella ja alueellisella tasolla hyödyntämällä mahdollisimman hyvin tieto- ja viestintäteknologiaa samalla kun varmistetaan, ettei meriympäristöä vahingoiteta entisestään,
 - b) avoimuuden lisääminen ja parempi suunnittelu,
 - c) EU:n, jäsenvaltioiden ja soveltuviin tapauksiin alue- ja paikallisviranomaisten jaetun toimivallan parempi koordinaatio,
 - d) nopeat, selkeät ja avoimet luvanmyöntämismenettelyt, joihin liittyy rajoitetut sopimusmääräraajat, jottei karkoteta sijoittajia,
 - e) komission suorittama jäsenvaltioiden monivuotisten kansallisten strategiasuunnitelmien tarkka seuranta,
 - f) komission suuntaviivat kansallisia strategiasuunnitelmia varten EU:n lainsäädännön yhdenmukaiseksi soveltamiseksi (pääasiassa ympäristölainsäädäntö ja lainsäädäntö, jolla pyritään suojelemaan terveyttä ja varmistamaan, että ekosysteemejä tai kalastusta ei vahingoiteta),
 - g) koordinoitu oikeudellinen kehys samat vesistöt jakavien eri alueiden ja jäsenvaltioiden välillä, jotta varmistetaan oikeudenmukaiset kilpailupolitiikat ja tehokkaat ympäristöpolitiikat,
 - h) komission ja toimivaltaisten (kansallisten, mutta myös paikallisten ja alueellisten) viranomaisten välinen tiiviimpi yhteistyö EU:n (pääasiassa terveysalan ja ympäristöön liittyvän) lainsäädännön täytäntöönpanossa sekä kansallisen tai alueellisen lainsäädännön koordinaation tukeminen tarvittaessa,
 - i) mekanismit, joissa voidaan kansallisten toimenpiteiden avoimen koordinaation avulla vaihtaa tietoja ja parhaita käytäntöjä liiketoiminnan turvallisuudesta, pääsystä unionin vesille ja muille alueille ja lupamenettelyjen yksinkertaistamisesta,
 - j) riittävä taloudellinen tuki julkisista varoista EU:n ja jäsenvaltioiden tasolla kestävä ja vastuullisen vesiviljelyn tuotannon, innovoinnin ja kehityksen hyväksi,

- k) vesiviljely- ja kalastusnäkökulman sisällyttäminen paremmin unionin kauppasopimuksiin;
21. ehdottaa, että otetaan käyttöön mahdollisimman pian ”keskitetyn yhteyspisteen” hallinnollinen järjestelmä, johon keskitetään kaikki toimivaltuudet niin, että kaikki asiakirjat voidaan esittää yhdelle hallintoelimelle; katsoo, että tämä yksinkertaistaisi yhteydenpitoa käyttäjän ja julkisen hallinnon eri tasojen välillä;
22. ehdottaa, että perustetaan yksinkertaistettu tai nopeutettu järjestelmä toimilupien saamiseksi, jossa toimivaltainen hallintoelin myöntää väliaikaisen luvan, jonka turvin tietyt ennalta määrätyt kriteerit täyttävät toimijat voivat aloittaa toimintansa; katsoo, että kyseiset kriteerit voisivat perustua hakijan aiempaan toimintaan tai siihen, että esitettävä vesiviljelytuotantosuunnitelma on todella urauurtava innovoinnin ja/tai kestävyuden kannalta, taikka sellaisten vesiviljelyyn tarkoitettujen rasitealueiden luomiseen, joilla määritellään ennalta vesiviljelyn kanssa yhteensopimaton toiminta;

Muiden alojen kanssa tapahtuvan vuorovaikutuksen tasavertaisuus

23. korostaa, että asiaankuuluvassa aluesuunnittelussa olisi otettava huomioon kaikki alat (kokonaisvaltainen lähestymistapa), kestävyyskysymykset ja elintarviketurva suosimatta välttämättä perinteisiä aloja nykyaikaisempien alojen kustannuksella; painottaa, että aluesuunnittelun ei välttämättä tarvitse johtaa toiminnan erotteluun tietyillä alueilla, vaan pikemmin olisi sovellettava tasapainoista yhteensovittamista, ja että se voi mahdollisesti tuoda etuja kaikille;
24. ehdottaa, että tuetaan vesiviljelyorganisaatioiden ja paikallisten kalatalouden toimintaryhmien entistä aktiivisempaa ja tärkeämpää roolia ja osallisuutta päätöksentekoprosessiin alueellistamisen kautta, jotta varmistetaan paras lähestymistapa kullekin alueelle;
25. huomauttaa, että on kiinnitettävä asianmukaista huomiota vesiviljelyalan etuihin ja että alaa kohdellaan oikeudenmukaisesti silloin, kun se on vuorovaikutuksessa muiden alojen, kuten aluesuunnittelun, kanssa;
26. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita laatimaan aluesuunnitelmaan perustuvia karttoja, jotta voidaan tunnistaa mahdolliset alueet, joilla vesiviljelyä ja muita toimintoja voidaan harjoittaa rinnakkain;
27. panee merkille, että aluesuunnittelun ja toimilupien myöntämisen edellytykset ovat todennäköisin syy muiden merkittävien ja vaikutusvaltaisten alojen haluttomuudelle jakaa tilaa;
28. painottaa, että jotta voidaan varmistaa tasavertainen meren luonnonvarojen saatavuus, vesiviljelyä varten vaadittavien sosioekonomisten ja ympäristövaikutusta koskevien tutkimusten olisi koskettava kaikkia sen kanssa kilpailevia aloja, kuten matkailu tai raaka-aineiden louhinta;
29. kehottaa jäsenvaltioita ja kansallisia viranomaisia noudattamaan vesistöjä sekä saastuneiden alueiden elvyttämistä ja puhdistamista koskevaa EU:n lainsäädäntöä;
30. korostaa, että lainsäädäntö olisi hyväksyttävä sitten, kun kaikkia asiaankuuluvia osapuolia on kuultu tasapuolisesti;

Lainsäädännön mukauttaminen vesiviljelyn tarpeisiin

31. korostaa, että ympäristöllisen kestävyuden on kuljettava käsi kädessä sosiaalisen ja taloudellisen kestävyuden kanssa (kestävyydellä on kolme pilaria), ja kehottaa kiinnittämään asianmukaista huomiota vesiviljelyn nykyiseen ja potentiaaliseen osuuteen unionin elintarviketurvassa;
32. suhtautuu myönteisesti alan parhaisiin käytäntöihin ja yleissopimuksiin ja muihin luonnonsuojelijoiden ja toimialan välisiin sopimuksiin perustuviin hyvän yhteistyön esimerkkeihin esimerkiksi Natura 2000 -alueilla; pitää myönteisinä useita esimerkkejä vesiviljelyn vaikutuksesta veden asianmukaisen laadun ylläpitämiseen; panee merkille alan tarjoamat vesiekosysteemipalvelut ja kehottaa kannustamaan niiden vahvistamista; korostaa, että vesiviljelyn hyödyntämiseen liittyvät laajemmat oikeustoimet eivät ole toivottavia kestävyuden ja sosioekonomisen kehityksen näkökulmasta;
33. korostaa, että EU:n lainsäädäntö olisi mukautettava paremmin vesiviljelyn olosuhteisiin, erityispiirteisiin ja tarpeisiin yhteisen kalastuspolitiikan puitteissa ja yhdenmukaisesti EU:n ympäristölainsäädännön kanssa, sen tavoitteen mukaisesti, jonka mukaan kaikkien merivesien hyvä ympäristön tila olisi saavutettava vuoteen 2020 mennessä, ja ottaen huomioon naisten ja nuorten tällä alalla työllistymisen merkityksen;
34. painottaa, että silloin, kun EU:n lainsäädännön täytäntöönpano on ongelmallista tai epä johdonmukaista, olisi annettava suuntaviivat sen tulkinnasta ja parhaista käytännöistä;
35. painottaa, että ala olisi otettava tiiviimmin mukaan päätöksentekoon;
36. kehottaa komissiota tehostamaan vesiviljelytuotannon rajallista vaikutusta kotimaiseen kalan kysyntään, jonka määrä on arviolta 10 prosenttia, ja tekemään muutoksen siihen, että yli puolet unionin kalan kysynnästä tulee ulkomaisista tuotteista;

EU:n vesiviljelyn kilpailukyvyyn parantaminen unionin rajojen sisä- ja ulkopuolella

37. vaatii, että tuoduilta vesiviljelytuotteilta edellytetään, että ne täyttävät samat ympäristö-, elintarviketurvallisuus-, sosiaali-, työ- ja ihmisoikeusnormit kuin EU:n toimijoiden on täytettävä, ja pitää valitettavana, että tällä alalla toimintaedellytykset eivät edelleenkaan ole yhdenmukaiset ja että vaaralliset kilpailun vääristymät muodostavat yhä vakavan ongelman EU:n toimijoille;
38. korostaa eurooppalaisten lammikkokasvattajien vaikeaa tilannetta, sillä useat niistä ovat menettäneet koko kalakantansa saukon, haikaran ja merimetson kaltaisten petoeläinten vuoksi; painottaa, että nämä petoeläimet tuhoavat myös kuhan ja karpin kutua ja rajoittavat näin merkittävästi makeanveden kalojen kasvatusta ja lisääntymistä; kehottaa siksi jäsenvaltioita soveltamaan nykyisiä poikkeuksia haikaraan ja merimetsoon ja kehottaa komissiota tarkistamaan saukon suojelutason sekä tarvittaessa sallimaan näiden petoeläinten hävittämisen ja torjunnan;
39. kehottaa tehostamaan ja lisäämään tuontituotteiden alkuperää koskevia ja rajatarkastuksia ja toteuttamaan rajojen sisällä toimia, joilla torjutaan laittomia tai salakähmäisiä vesiviljelykäytäntöjä, jotka vaikuttavat alan sisäiseen kehitykseen;
40. katsoo, että EU:n olisi vietävä kestävyyttä koskevia normejaan ja taitotietoaan; katsoo, että tämä on erityisen merkityksellistä naapurialueiden tapauksessa, kun niissä tuotetaan

samanlaisia lajeja kuin EU:ssa ja erityisesti niiden kolmansien maiden kanssa, jotka jakavat samat vesistöt EU:n kanssa;

41. kehottaa komissiota varmistamaan, että kolmansien kumppaneiden kanssa tehtävissä kauppasopimuksissa etuuskohteluun perustuvan markkinoillepääsyn ehdoksi asetetaan se, että kumppanit noudattavat vastaavia kestävyys- ja eläinten hyvinvointiin liittyviä normeja kuin EU:ssa sovelletaan;
42. kehottaa komissiota edistämään osana EU:n kehitysyhteistyöpolitiikkaa kehitysmaiden kanssa sellaisia kohdennettuja tuki- ja koulutustoimia, joilla pyritään edistämään kestävää vesiviljelyä ja lisäämään kyseisten maiden vesiviljelyalan tuottajien tietoisuutta laatu- ja ympäristöpolitiikasta sekä korkeammista tuotantonormeista varsinkin ympäristöön ja hygieniaan sekä sosiaalisiin normeihin liittyvissä asioissa;
43. kehottaa ryhtymään toimiin, joilla kannustetaan EU:n investointeja vesiviljelyhankkeisiin kolmansissa maissa;
44. kehottaa komissiota varmistamaan edelleen, että EU:n tuontisääntöjä noudatetaan, myös ympäristöä ja hygieniaa koskevien sekä sosiaalisten normien noudattamista vientiä harjoittavien kolmansien maiden viljelymenetelmissä, jotta voidaan varmistaa tasapuoliset toimintaedellytykset kansainvälisesti; toteaa, että kolmansissa maissa suoritettavien vesiviljelyprosessien seurannan tulosten olisi myös oltava ratkaisevia EU:n alueelle tarkoitettujen tuotteiden vientilupien uusimiseksi;
45. pyytää komissiota arvioimaan brexitin vaikutuksia vesiviljelyalalla;

Kuluttajille suunnatun tiedottamisen parantaminen

46. pitää erittäin tärkeänä, että tuotemerkintää ja kuluttajille tiedottamista koskeva EU:n lainsäädäntö pannaan täysimääräisesti ja täydellisesti täytäntöön sekä kalamarkkinoilla että hotelli-, ravintola- ja ravitsemusalalla (Horeca); pitää tätä tärkeänä kaikkien, sekä tuotujen että EU:ssa tuotettujen kalastustuotteiden (eikä pelkästään vesiviljelytuotteiden) osalta; katsoo, että tämän saavuttamiseksi olisi mukautettava ja vahvistettava valvontaa koskevaa direktiiviä;
47. kehottaa luomaan erityisen merkinnän EU:n kestävästä vesiviljelystä peräisin olevien tuotteiden tunnistamiseksi ja korostaa, että kuluttajien on saatava avoimesti tietoa kolmansista maista tuotavista vesiviljelytuotteista ja että siksi jäljitettävyyttä on vahvistettava;

Eläinten hyvinvoinnin varmistaminen

48. katsoo, että lopettamista koskevan strategian olisi sisällettävä ehdotuksia toimiksi, joilla varmistetaan prosessit tehokkaiden parametrien laatu- ja OIE:n ja EFSA:n suuntaviivojen mukaisia lopettamismenetelmiä varten sekä se, että kalan lopettamisessa käytettävät välineet toimivat näiden parametrien mukaisesti ja että kasvatetun kalan tehokasta ja inhimillistä lopettamista toteutetaan, arvioidaan ja sertifioidaan koko EU:n alueella;

Eläinlääkkeiden saatavuus

49. korostaa, että EU:n eläinlääkintälainsäädäntöä olisi muutettava vastaamaan paremmin vesiviljelyn olosuhteita ja tarpeita ottaen huomioon erilaiset eläinlajit ja toiminnan erot;

50. painottaa, että erityisesti toissijaisia eläinlajeja varten on oltava eläinten ja ihmisten terveyttä suojelevia rokotteita ja muita eläinlääkintä tuotteita koskevat todelliset EU:n yhteismarkkinat;
51. huomauttaa, että diagnoosien, mikrobilääkkeille vaihtoehtoisten lääkkeiden ja rokotusten suhteellisesti korkeammat kustannukset usein käytettyihin antibiootteihin nähden ovat valitettavasti este toimintasuunnitelmassa¹ edellytetyille rokotteen käytön ja rokotuskattavuuden laajentamiselle; pitää myönteisenä, että komissio ilmoittaa toimintasuunnitelmassa kannustimista diagnoosien, mikrobilääkkeille vaihtoehtoisten lääkkeiden ja rokotteiden käytön edistämiseksi²;
52. kehottaa komissiota vahvistamaan velvollisuuden antaa tietoja rokotteiden ja antibioottien käytöstä vesiviljelyssä ottaen huomioon mahdolliset ihmisen terveydelle ja ekosysteemille aiheutuvat riskit;
53. katsoo, että komission ja jäsenvaltioiden on kehitettävä konkreettisia kannustimia ja toimia, mukaan lukien direktiivin 2006/88/EY täytäntöönpanon tehostaminen tai tarvittaessa muuttaminen, jotta kaikki tekijät huomioon otettavaa lähestymistapaa mikrobilääkeresistenssiin edistetään ja mikrobilääkkeille vaihtoehtoisten lääkkeiden ja rokotteiden käyttöä lisätään vesiviljelyssä ja jotta siten myös vesieläinten tautien ja antibioottiresistenssin ehkäisemistä, torjumista ja hävittämistä toteutetaan kustannustehokkaasti, millä myös maksimoidaan vesieläinten eloonjääminen, kasvu ja tuotannon tehokkuus;
54. korostaa, että olisi edistettävä äyriäisten ja kalojen terveyttä koskevaa eurooppalaista ja kansallista tieteellistä tutkimusta ja kehitettävä uusia eläinlääkkeitä vesieläinlajeja varten;
55. huomauttaa samoin, että antibioottiresistenssi on hyvin vakava ongelma ihmis- ja eläinlääketieteessä, ja kehottaa komissiota rajoittamaan antibioottien käytön tilanteisiin, joissa vesiviljelylaitoksessa on eläintautien vaara, ja kieltämään käytön pelkästään ennaltaehkäisevänä toimenpiteenä sekä arvioimaan, aiheuttaako käyttö vaaran siitä, että resistenssi siirtyy kuluttajiin;

Myynninedistämiskampanjoiden ja viestinnän kehittäminen

56. toteaa, että olisi parannettava myynninedistämiskampanjoita ja tiedottamista EU:n laajuisesti vesiviljelyn ja kalan kulutuksen eduista;
57. kehottaa komissiota edistämään tehokkaita ja pitkään vaikuttavia EU:n yleisiä kampanjoita, joiden avulla selostetaan EU:n vesiviljelytuotteiden kestävyysshyötyjä keskittyen niiden korkeaan laatuun, eläinten hyvinvointiin ja ympäristönormeihin verrattuna kolmansista maista tapahtuvaan tuontiin samaan tapaan kuin tehdään Viljelty EU:ssa -merkinnällä;
58. korostaa tarvetta edistää ja rahoittaa alueellisia laatuohjelmia, kuten suojattu alkuperänimitys, koskevia, asetuksen (EU) N:o 1151/2012 soveltamisalaan kuuluvia kampanjoita; kehottaa komissiota käynnistämään yhdessä jäsenvaltioiden kanssa kuluttajille ja yrityksille suunnatun unionin laajuisen tiedotuskampanjan, jossa esitellään

¹ Eurooppalainen yhteinen terveys -toimintasuunnitelma mikrobilääkeresistenssin torjumiseksi, s. 15.

² Edellinen lähde, s. 12.

vesiviljelyä yleisesti ja kiinnitetään erityistä huomiota yhtäällä unionin markkinoilla noudatettujen korkeiden ja kattavien vaatimusten ja toisaalla tuontituotteilta edellytettyjen matalampien vaatimusten välisiin eroihin kolmansissa maissa, ja kehottaa kiinnittämään erityistä huomiota ongelmiin, jotka erityisen vastustuskykyisten mikro-organismien kulkeutuminen ja mikrobilääkeresistenssi unionissa aiheuttavat elintarviketurvallisuudelle ja kansanterveydelle; painottaa, että viljeltyjen kalojen hyvinvointia kasvatuksen, kuljetuksen ja lopetuksen aikana koskeva EU:n lainsäädäntö on tärkeä, jotta vastataan kuluttajien odotuksiin ja mainostetaan EU:n normeilla taattua tuotteiden laatua kolmansista maista tuotuihin tuotteisiin verrattuna;

59. pyytää Euroopan komissiota myöntämään asianmukaisen tuen kalojen ja muiden kalastus- ja vesiviljelyalojen edistämiseen EU:n menekinedistämisbudjetista; katsoo, että on aloitettava 80–100 prosentin tukitasolla toimiva, yhtenäisten periaatteiden pohjalta perustettava ja kaikkia EU:n jäsenvaltioita koskeva markkinointikampanja, joka lisää EU:n vesiviljelytuotteiden tunnistamista ja hyväksymistä;
60. tukee FARNET-verkoston paikallisten vesiviljelyalan toimintaryhmien työtä toimintansa edistämiseksi paikallisella, kansallisella ja eurooppalaisella tasolla;

Tutkimuksen ja innovoinnin tukeminen

61. toteaa, että EMKR, joka myöntää 1,2 miljardia euroa EU:n vesiviljelyalan kestävään kehittämiseen, ja muut rahoituslähteet, kuten Horisontti 2020 -ohjelma, tarjoavat mahdollisuuden innovointiin;
62. korostaa paikallisten kalastusalan toimintaryhmien (FLAG) tärkeyttä, sillä ne edistävät kalastusalan ja vesiviljelyalan kehitystä tietyllä alueella vahvistamalla kalastusalan paikallisia resursseja sekä kannustavat innovaatioiden edistämistä ja kalastusalan ja vesiviljelyalan monipuolistamista;
63. kehottaa komissiota tukemaan tutkimusta osterin herpesviruksen torjumiseksi;
64. on huolestunut joidenkin haitallisten vieraslajien eurooppalaiselle vesiviljelylle aiheuttamista vaikutuksista; korostaa haitallisten vieraslajien tuonnin ja leviämisen ennalta ehkäisemisestä ja hallinnasta annetun asetuksen (EU) N:o 1143/2014 tieteellisesti perustellun, tehokkaan ja samalla oikeasuhteisen täytäntöönpanon merkitystä, jotta eurooppalaista vesiviljelyalaa, kotoperäisiä lajeja ja ekosysteemejä suojellaan; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita tukemaan haitallisimpien vieraslajien torjumista koskevaa tutkimusta ja innovointia;
65. kehottaa painokkaasti komissiota ja jäsenvaltioita tukemaan *Ocenebra inornata* -merietanan torjuntaa;
66. korostaa, että Horisontti 2020 -puiteohjelmasta ja yhdeksännestä puiteohjelmasta olisi jatkossakin tuettava vesiviljelyalan tutkimustoimintaa, jolla parannetaan alan kilpailukykyä ja vastataan ongelmiin, jotka tuotiin esiin komission vuonna 2016 järjestämässä konferenssissa ”FOOD 2030” ja tieteellisten asiantuntijoiden korkean tason työryhmän lausunnossa ”Food from the Oceans”;
67. katsoo, että komission olisi kuultava Euroopan vesiviljelyalan teknologia- ja innovaatiofoorumia (EATiP) ja vesiviljelyalan neuvoa-antavaa toimikuntaa kansallisiin strategia-suunnitelmiin sisällytettävistä ensisijaisista aiheista;

68. kehottaa investoimaan ekosysteemiin pohjautuvia vesiviljelykäytäntöjä koskevaan tutkimukseen, selvityksiin ja kokeiluhankkeisiin, erityisesti syrjäisimmillä alueilla ja sellaisilla alueilla, joilla on väestörakenteeseen liittyviä vaikeuksia;
69. korostaa, että yhtäältä tiedeyhteisön ja toisaalta vesiviljelyalan tuottajien ja muiden tuotannon alku- ja loppupään sidosryhmien yhteistyötä olisi tehostettava;
70. kehottaa perustamaan parhaiden tieteellisten suositusten pohjalta EU:n laajuiset vakioprotokollat tietojen keräämiseksi, jotta voidaan seurata ja parantaa vesiviljelyn hoito- ja tuotantokäytäntöjä sekä vaikutuksia, joita kyseisten käytäntöjen seurauksena kohdistuu yhteiskuntaan, terveyteen, talouteen ja ympäristöön niin meri- kuin makeanveden kalanviljelylaitosten kohdalla;
71. vaatii, että komissio ja jäsenvaltiot tukevat vesiviljelyalalla innovatiivisia ja ympäristöystävällisiä teknologioita, kuten kalankasvatuksen ja kasvien vesiviljelyn yhdistävää aquaponics-järjestelmää, jotta elintarvikkeita voidaan tuottaa kestävästi ja luonnon varoja säästämällä ja jotta ympäristöön kohdistuvat haitalliset vaikutukset voidaan välttää;
72. kehottaa komissiota edistämään mahdollisuuksien tutkimista merilevän vesiviljelyn kehittämiseksi entisestään, sillä se on ala, jolla on ekologinen ja taloudellinen merkitys ja jossa otetaan ympäristön kestävä kehitys asianmukaisesti huomioon;

Koulutuksen ja työllisyyden edistäminen

73. kehottaa jäsenvaltioita ja komission tuella, mikäli siitä on hyötyä, takaamaan vesiviljelyalan asianmukaisen ammatillisen koulutuksen ja panee merkille mahdollisuuden ammattikalastajien uudelleen kouluttamiseen vesiympäristöjen hallinnan vaihtoehtoisiin menetelmiin ja auttamaan siten työpaikkojen luomisessa naisille ja nuorille maaseudulla, rannikkoalueilla ja syrjäisimmillä alueilla, saarissa ja yleisesti alueilla, jotka ovat suuressa määrässä riippuvaisia kalastus- ja vesiviljelytoiminnasta;

EU:n vesiviljelyalan kestävyden parantaminen

74. painottaa naisten tärkeää roolia vesiviljelyalalla ja tarvetta mukauttaa lainsäädäntö tähän tilanteeseen ja ottaa asianmukaisesti huomioon muut vesiviljelyyn liittyvät toiminnot, kuten kalastusverkkojen valmistajien tai pakkaajien kehittämät toiminnot;
75. toteaa, että unionin markkinoilla ei ole tähän mennessä vielä riittävästi innovatiivisia järjestelmiä, joiden tavoitteena on kasvattaa kaloja luonnollisilla rehuilla mahdollisimman ekologisesti; vaatii, että puitteita tällaisille järjestelmille parannetaan;
76. katsoo, että vesiviljelyalan mahdollisuuksien hyödyntäminen sekä sen kestävyden varmistaminen, ympäristön suojeleminen ja julkishyödykkeiden toimittaminen edellyttävät investointeja, ja kehottaakin lisäämään rahoitusta tutkimukselle, innovoinnille sekä laatukselle ja kestävästä tuotantosta koskeville hankkeille; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita edelleen helpottamaan ja vähentämään vesiviljelyalalle ja myös lammikkokasvattajille aiheutuvaa hallinnollista raskautta;
77. korostaa, että yhteistyön kannustaminen vesiviljelyalan tutkimuksen ja innovoinnin sekä erityisten yliopisto-ohjelmien välillä tuottaa uusia ideoita ja lisää kiinnostusta tähän talousalaan;

Riittävän rahoituksen varmistaminen EMKR:n ja muiden rakennerahastojen kautta

78. pitää myönteisenä, että kestävän ja kilpailukykyisen vesiviljelyn edistäminen on yksi EMKR:n painopisteistä; on kuitenkin huolissaan siitä, että Euroopan tilintarkastustuomioistuimen vuonna 2014 julkaiseman tutkimuksen mukaan EMKR:n edeltäjä, Euroopan kalatalousrahasto (EKTR), ei tukenut vesiviljelyn kestäväää kehittämistä tehokkaasti; panee merkille, että Euroopan tasolla tukitoimenpiteiden katsottiin olleen heikosti suunniteltuja ja valvottuja ja epäonnistuneen tarjoamaan riittävän selkeää kehystä vesiviljelyn kehittämiseksi; panee lisäksi merkille, että kansallisella tasolla tukitoimenpiteitä ei ollut suunniteltu tai sovellettu oikein ja kansalliset strategiasuunnitelmat ja niihin liittyvät toimintaohjelmat eivät tarjonneet riittävän selkeää perustaa vesiviljelyn edistämiseksi, ja että tilanne ei oikeastaan ole parantunut EMKR:n tuen myötä;
79. painottaa, että koulutus ja hyvä viestintä houkuttelevat nuoria tälle alalle ja varmistavat sen tulevaisuuden ja kilpailukykyyn sekä tuovat uutta teknologiaa ja innovointia sen kehittämiseen;
80. kehottaa Euroopan komissiota, Euroopan parlamenttia ja neuvostoa lisäämään vuoden 2020 jälkeisessä kalastuspolitiikassa meren ja makean veden vesiviljelyn investointeja 75 prosenttia investointikannustimien ja kalanviljelijöille tarvittavan avun lisäämiseksi; kehottaa lisäksi komissiota kehittämään yhdessä Euroopan investointipankin kanssa korkotukijärjestelmän vesiviljelyn investointien ja käyttöpääoman rahoituksen mahdollistamiseksi;
81. suosittelee tulevaisuudessakin vesiviljelylle suunnattua tutkimuksen, kehityksen sekä innovoinnin tukea EU:lta ottaen erityisesti huomioon taloudellisen kestävyuden ja kansainvälisesti kilpailukykyiset asiat, kuten energian ja luonnonvarojen tehokkuuden, biologisten rahastojen kehittämisen, ympäristökuormituksen vähentämisen, korkeampien ekologisten palvelujen tarjoamisen jne.;
82. toteaa, että EMKR-asetuksen ja jäsenvaltioiden toimenpideohjelmien hyväksymisen viivästymisen takia toimijat saattoivat parhaassa tapauksessa ryhtyä tosiasiallisesti hyödyntämään EMKR:n varoja vasta vuoden 2016 lopussa, mikä merkitsee lähes kolmen vuoden viivästystä;
83. kehottaa yksinkertaistamaan menettelyjä ja asiakirjoja, jotka on toimitettava rahoituksen saamiseksi EMKR:stä;
84. vaatii, että kaikki säännökset, jotka estävät vesiviljelyn tukemisen myös muilla EU:n rahoitusvälineillä (esim. EAKR) tarkistetaan tukimyönteisesti;
85. kehottaa komissiota lisäämään ponnistelujaan ja turvaamaan EMKR:n käyttäjille tarvittavan lisäavun rahoituksen piiriin pääsemiseksi;
86. korostaa, että alojen yhteisten tuottajajärjestöjen olisi saatava enemmän tukea, jotta niistä voisi tulla yhteisen markkinajärjestelyn pilareita;

Sopusoituinen symbioosi kalatalouden kanssa

87. huomauttaa, että kalastuksen ja vesiviljelyalan välillä ei saisi olla vastakkainasettelua ja että alat voivat olla täysin yhteensopivia ja toisiaan täydentäviä erityisesti rannikkoalueilla, jotka ovat erittäin riippuvaisia tällaisesta toiminnasta ja joilla

pienimuotoista kalastusta harjoitetaan; kehottaa näin ollen kehittämään entisestään merellä käytettäviä vesiviljelyjärjestelmiä;

88. korostaa, että merellä harjoitettava vesiviljely on syrjäisimmillä alueilla yhteensopivaa rannikkokalastuksen kanssa ja täydentää sitä, ja kehottaa komissiota tukemaan kalankasvatusta ja lajien valintaa koskevien pyyntimenetelmien kehittämistä trooppisten tai subtrooppisten alueiden lämpimissä vesissä; kehottaa komissiota korostamaan naisten roolia pienimuotoisessa rannikkokalastuksessa ja kaikissa siihen liittyvissä toimissa;
89. kehottaa komissiota osoittamaan lisää rahoitusta ympäristön kannalta vastuullisiin vesiviljelyn tuotantomenetelmiin, kuten suljetun vesiviljelyn järjestelmät ja vesikiertoon perustuvat vesiviljelyjärjestelmät, jotta voidaan vähentää vesiviljelyn kielteisiä vaikutuksia elinympäristöihin, luonnonvaraisten kalojen populaatioihin ja veden laatuun;
90. toistaa merimetsokannan eurooppalaisen hallintasuunnitelman laatimista koskevassa päätöslauselmassa esittämänsä näkemykset ja muistuttaa, että merimetsojen ja muiden petolintujen vesiviljelyalan yrityksille aiheuttamien vahinkojen vähentäminen on tärkeää kyseisten viljelmien tuotantokustannusten ja siten niiden säilymisen ja kilpailukyvyn kannalta; kehottaa jäsenvaltioita soveltamaan nykyisiä poikkeuksia haikaroiden ja merimetsojen tapauksessa ja komissiota tarkistamaan saukkojen suojelun tilaa;
91. vaatii komissiota toteuttamaan yhdessä jäsenvaltioiden kanssa toimenpiteitä, joilla pienennetään merimetsokantaa kaikin keinoin merkittävästi niin, että toisaalta merimetsokannan säilyminen taataan ja toisaalta toisiin lajeihin ei kohdistu vaaraa ja kyseisiin vesiviljelmiin kohdistuvat vahingot vältetään;

o

o o

92. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle.